

В Україні обов'язкова вакцинація проти кору була введена у 1967 році. Через рік рівень захворювань зменшився в 10 разів. До кінця 80-х років епідеміологічна ситуація була доволі сприятливою і давала надію на можливість викорінювання цього захворювання.

КІР

Рекомендаційний список літератури (доповнений)

м. Львів

2011 р.

1. Аналіз проведення лабораторної діагностики кору як показника організації епідеміологічного нагляду за кором на організаційному рівні / Т.А.Романенко, Т.А. Біломеря, Л.І. Єктова та ін. //Вестник гиг. и эпидем.-2005.-Т.9, №2.-С.245-250.

Основними недоліками в організації лабораторної діагностики кору були недотримання строків забору крові, неповна інформація в супровідних документах, недостатнє забезпечення тест-системою дл ІФА.

2. Возианова Ж,М., Подолук О.А. Клиническая диагностика кори на данном этапе заболевания

//Журн. практ.лікаря.-2008.-№ 4.-С. 43-47.

У статті розглядаються проблеми ролі корової інфекції на сучасному етапі розвитку медицини, її епідеміології та основні діагностичні критерії цього захворювання. Особливу увагу надається алгоритму діагностики кору в загальномедичній практиці.

3. Задорожна В.І., Мойсеева Г.В., Демчишина І.В. Характеристика вікової структури захворюваності на кір в Україні на сучасному етапі //Acta Medica Leopoldensia. Льв. мед. часопис.-2009.-№1.-61-67.

Проаналізовано показники захворюваності на кір за 2003-10міс. 2008 рр. (за віком хворих загалом по Україні та по окремих регіонах з найвищим рівнем захворюваності) та результати обстеження хворих з клінічним діагнозом кору (2262 пацієнти, 2006-2007рр.) на наявність специфічних антитіл класу IgM.

4. Колеснікова І.П. Досвід застосування комбінованих вакцин для профілактики кору, епідемічного паротиту та краснухи в Україні

//Медицина сьогодні і завтра.-2002-№ 1-С.107-110

Досліджено реактогенність і ефективність вакцин «Trimovax» і «Priorix» у дітей віком 12-24 міс. і 5-6 років.

5. Колеснікова І.П. Сучасні стратегія й тактика елімінації кору

//Сімейна медицина.-2006.-№ 1.-С. 34-37.

6. Корова інфекція та її профілактика на сучасному етапі/А.В. Мойсєєва, В.А. Васильєва, Н.С. Кондрашова, Л.В. Новик

//Перинатол. и педиатрия.-2009.-№ 4.-С.68-71.

Ретроспективний аналіз інформації щодо розвитку післявакцинальних реакцій та ускладнень при застосуванні вакцин для профілактики корової інфекції в Україні свідчить про низький рівень їх побічної дії, частота розвитку якої значно менша, ніж при захворюванні. Летальні випадки, зареєстровані у післявакцинальному періоді, не мали причинно-наслідкового зв'язку з введеною вакциною.

7. Корь: популяционный иммунитет и заболеваемость /Т.А. Чумаченко, О.Б. Колоколова, Н.Н. Герасюта и др.

// Медицина сьогодні і завтра.-2005.-№ 2.-С.117-121.

8. Крамарев С.А. Кір: сучасні уявлення
//Сучасна інфекція.-2003.- № 1.-С. 109-115.
9. Крамарев С.А. Кір (клінічна лекція)
//Сімейна медицина.-2008.-№ 4.-С.41-44
10. Мойсеева Г.В., Задорожна В.І., Башкатова Т.І. Корова інфекція , вакцини проти кору та їх епідеміологічна ефективність
//Інфекційні хвороби.-2010.-№ 4.-С.34-37.
Вакцини проти кору, що застосовуються на сучасному етапі, є високоефективними та безпечними препаратами. У 2008 році в Україні захворіло на кір 20 осіб, серед них 5 (25%) були щеплені.
11. Мойсеєнко Г.В., Чудна Л.М., Брижага С.І. Епідеміологія кору в Україні і сучасний стан проблеми
//Інфекційні хвороби.-2011.-№ 1.-С.16-22.
12. Моніторинг популяційного імунітету проти кору в населення України/ Мойсеева Г.В., Задорожна В.І., І.В. Башкатова та ін.
//Інфекційні хвороби.-2010.-№ 3 (61).-С.10-16.
13. Результати епідеміологічного нагляду за кором на організменному рівні/Т.А. Романенко, Т.С. Самойленко, О.І. Борисенко та ін.
//Вестник гиг. и эпидем.-2005.-№1.-С.82-89.
14. Подолук О.А. Диагностика и лечение кори у взрослых
//Therapia/ Укр.мед.вісник.-2007.-№2.-С.38-44.

15. Романенко Т.А. Удосконалення системи епідеміологічного нагляду за кором на етапі елімінації даної інфекції: Автореф. дис. ...канд.мед.наук.-К., 2006.-21с.

Шифр А/Р-961

16. Солонина О.М. Основні причини епідемічних підвищень захворюваності на кір

//Дитячі інфекції: Укр. міжвід. збірник.Вип 29./Ін-т епідем. та інф.хвороб ім. Громашевського АМГ України.-К., 2002.-С.100-105.

Шифр 616.9-053/Д-49

17. Сучасні проблеми елімінації кору в Україні/Чудна Л.М., Мойсеєва Г.В., Красюк Л.С. та ін.

//Інфекційні хвороби.-2008.-№ 3.-С.5-13.

Наведені результати вивчення захворюваності на кір в Україні за 1996-2007 рр. Останній підйом захворюваності почався з грудня 2005 р. та досягнув свого максимуму у лютому 2006 р. (більше 8 000 випадків). Проведений аналіз показав, що серед хворих на кір у 2006 р. в Україні 41,6% не були щеплені, у 2006 – 47,9%.

18. Сухов Ю.А., Гебеш В.В., Голуб А.П. Влияние энтеросорбции на уровень противовоспалительных цитокинов при кишечных инфекциях и кори

//Журн. практ.лікаря.-2009.-№ 2-3.-С.54-57.

19. Щодо питання захворюваності на кір осіб, щеплених проти цієї інфекції/Л.С. Красюк, Л.М. Чудна, І.Л. Маричев та ін.

//Профілактична медицина.-2008.-№ 3.-С.25-28.

Представлено дані вивчення анамнезу щепленості серед хворих на кір в Україні за 2002-2007 роки. Виявлено високий рівень щеплених серед захворілих (до 60%), що може

свідчити про порушення в проведенні вакцинопрофілактики або про недостатню імунологічну ефективність використання вакцин

20. Чернишова Л.І. Комбіновані вакцини: роль у збільшенні показників охоплення й своєчасності

// П А Г.-2011.-№2.-С.56-59.

При досягненні певного відсотка вакцинованих людей у популяції, передача інфекційного захворювання може бути припинена. Критичний відсоток провакцинованих у популяції називається колективним імунітетом. Створення колективного імунітету повинно розглядатися як перевага вакцинопрофілактики. За даними ВООЗ припустимий рівень колективного імунітету для кору 83-84%.

Відповід. за випуск: Лозинська С.С.